

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)
Office of Insurance Commission

ที่ ๓๒๑๐/ ว. มธย๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการ
แทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า

เรียน กรรมการผู้จัดการ/ผู้จัดการสาขา บริษัทประกันวินาศภัยทุกบริษัท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหา
และการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.)
ได้นำระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการ
แทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า มาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลฐานะทางการเงินและความ
มั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัย นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน คปภ. จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early
Warning System : EWS) และมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า
รวมถึงขอความคิดเห็นจากภาคธุรกิจประกันภัยมาประกอบการพิจารณา เพื่อให้การปรับปรุงมีความเหมาะสม
ทั้งในเชิงการกำกับดูแลและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในอุตสาหกรรมประกันภัย โดยจะนำระบบสัญญาณ
เตือนภัยล่วงหน้าและมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๖๑
มาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลฐานะการเงินและความมั่นคงของบริษัทประกันภัยตั้งแต่วุดการส่งข้อมูล
ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ฝ่ายพัฒนาและกลยุทธ์การวิเคราะห์
โทร. ๐-๒๕๑๕-๓๙๙๙ ต่อ ๖๔๓๙
โทรสาร ๐-๒๕๑๓-๓๐๗๖

**ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและมาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซง
ตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พ.ศ.๒๕๖๑**

๑. หลักการและเหตุผล

ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า(Early Warning System : EWS) เป็นเครื่องมือหนึ่งในมาตรการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ (Preventive and corrective measure) ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ติดตามฐานะการเงินการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย โดยสามารถวิเคราะห์บริษัทในประเด็นต่างๆ ที่ส่งสัญญาณกระทบต่อความมั่นคงของบริษัทประกันภัย ก่อนประเด็นปัญหานั้นจะลุกลามจนกระทบต่อฐานะทางการเงินของบริษัท ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ยังใช้ในการวางแผนเข้าตรวจสอบบริษัท เพื่อจัดสรรทรัพยากรการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพตามประเด็นปัญหาที่ส่งสัญญาณเตือนภัย

ดังนั้น เพื่อให้ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้ามีประสิทธิภาพสำหรับการวิเคราะห์ การกำหนดมาตรการแทรกแซงล่วงหน้า จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า พร้อมทั้งได้ร่างค่ามาตรฐานสำหรับ EWS เพื่อใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการวิเคราะห์

๒. อัตราส่วนทางการเงินและค่ามาตรฐานในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของบริษัทประกันวินาศภัย

อัตราส่วนที่ใช้เป็นเกณฑ์	ค่ามาตรฐาน
๑. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย	$\geq 140\%$
๒. ส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนของสำนักงานใหญ่ (ราคาบัญชีตามงบการเงิน)	≥ 30 ล้านบาท
๓. อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง	$\geq 100\%$
๔. อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อหนี้สินผู้เอาประกัน	$\geq 100\%$
๕. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุน (TCA)	$-10\% \leq R \leq 50\%$
๖. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	$\geq 0\%$
๗. อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้	$\leq 100\%$
๘. อัตราส่วนการประเมินราคาเบี้ยประกันภัยค้างรับ	$\geq 80\%$
๙. อัตราส่วนพัฒนาการสำรองสินไหมทดแทน ๑ ปี	$-20\% \leq R \leq 20\%$
๑๐. อัตราส่วนเบี้ยประกันภัยสุทธิต่อเงินกองทุน	$\leq 300\%$

หมายเหตุ :

- อัตราส่วนสภาพคล่อง จะพิจารณาเงินสำรองค่าสินไหมทดแทนก่อนการประกันภัยต่อควบคู่กับหลังประกันภัยต่อ (สุทธิ) ในกรณีที่บริษัทมีสินไหมทดแทนขนาดใหญ่ และอยู่ระหว่างการเรียก cash call จากบริษัทประกันต่อ
- อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน ในกรณีที่การประมาณการ TCA รายเดือนมีความผันผวน อันเนื่องมาจากวิธีการประมาณการ จะพิจารณาการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุนเดือนปัจจุบันเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุนไตรมาสปัจจุบันเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน
- อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ สำหรับบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด การคำนวณอัตราส่วน ให้ใช้เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้บวกกับเงินสมทบ แทนการใช้เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้เพียงอย่างเดียว

- อัตราส่วนพัฒนาการสำรองค่าสินไหมทดแทน 1 ปี ให้ใช้ข้อมูลจากตารางพัฒนาการค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้น (ซึ่งรวม IBNR ไว้แล้ว) ที่บริษัทจัดส่งให้สำนักงาน คปภ.
- อัตราส่วนเบี้ยประกันภัยสุทธิต่อเงินกองทุนคำนวณโดยใช้ผลรวมของเบี้ยประกันภัยสุทธิย้อนหลัง ๔ ไตรมาสหารด้วยเงินกองทุน ณ ไตรมาสล่าสุด

๓. มาตรการแก้ไขปัญหาและการแทรกแซงตามระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า

ปัจจุบันอุตสาหกรรมประกันภัยมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปค่อนข้างมาก ทั้งในด้านของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และการลงทุน ดังนั้นเพื่อให้การกำกับดูแลบริษัทประกันภัยมีความเข้มแข็งและครอบคลุมยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสภาพธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและความซับซ้อนของบริษัทประกันภัยที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเพื่อส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมการประกันภัยของไทยมีความเข้มแข็งทางการเงิน ดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสม และสอดคล้องตามมาตรฐานสากล สำนักงาน คปภ. จึงได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงมาตรการกำกับ โดยระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและมาตรการกำกับที่พัฒนาปรับปรุง เป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญ สำนักงาน คปภ. ใช้ในการกำกับและติดตามฐานะการเงินและการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย อย่างไรก็ตาม การพิจารณากำหนดมาตรการกำกับยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ และการกำหนดมาตรการกำกับจะพิจารณาตามความเหมาะสมกับประเด็นปัญหาเป็นรายกรณีไป

การพิจารณาใช้มาตรการกำกับ/แทรกแซง	มาตรการกำกับ/แทรกแซง
<p>ระดับ ๑ (Normal) :</p> <p>บริษัทต้องมีลักษณะการดำเนินงานครบทุกเงื่อนไข ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ ๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (CAR) ไม่ต่ำกว่า ๑๘๐% ๓. จัดสรรสินทรัพย์เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔ ๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หรืออาจออกนอกเกณฑ์มาตรฐานแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนและการดำเนินงานของบริษัท ๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๑-๓ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. วิเคราะห์บริษัทประกันภัยโดยใช้ข้อมูลจากรายงานที่บริษัทจัดส่ง <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินฐานะการเงินและการดำเนินงาน - ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ๒. ให้บริษัทจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารเพิ่มเติมตามที่สำนักงาน คปภ. ร้องขอ เพื่อการวิเคราะห์/ตรวจสอบในบางประเด็น ๓. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท (ทุก ๓-๕ ปี) และรวมถึงการติดตามประเด็นที่พบจากการตรวจสอบ (เฉพาะประเด็นสั่งการ) ๔. สัมภาษณ์ผู้บริหาร / กรรมการอิสระของบริษัท / คณะกรรมการตรวจสอบ (อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง)
<p>ระดับ ๒ (Out-Patient) :</p> <p>บริษัทต้องมีลักษณะการดำเนินงานครบทุกเงื่อนไข ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รายงานทางการเงินโดยรวมมีความน่าเชื่อถือ อาจมีข้อผิดพลาดแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้อง 	<p>เพิ่มจากระดับ ๑</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้บริษัทจัดส่งบทรายงานและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร โดยชี้แจงสาเหตุของปัญหาและแนวโน้มของปัญหาที่พิจารณาส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุน ๒. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท (ทุก ๓ ปี) และตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขตามประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง

ดำรงตามกฎหมายมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๔๐% (CAR) แต่ต่ำกว่า ๑๘๐%

๓. จัดสรรสินทรัพย์เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔

๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้า ออกนอกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนในระยะ ๑-๓ ปี

๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๓-๔ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง

ระดับ ๓ (In-Patient) :

บริษัทมีลักษณะการดำเนินงานเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

๑. รายงานทางการเงินขาดความน่าเชื่อถือ และพิจารณาส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน อย่างมีนัยสำคัญ
๒. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมายมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐% แต่น้อยกว่า ๑๔๐%
๓. จัดสรรสินทรัพย์ไม่เพียงพอต่อหนี้สินมาตรา ๒๓ และ ๒๗/๔
๔. อัตราส่วนในระบบสัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้า ออกนอกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจส่งผลกระทบต่อความเพียงพอของเงินกองทุนในระยะสั้น (<๑ ปี) ประกอบกับบริษัทไม่มีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาได้ภายในระยะเวลาอันสั้น
๕. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๔-๕ และความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง

๓. แจ้งให้บริษัททราบเกี่ยวกับประเด็นความเสี่ยงที่บริษัทพึงจัดให้มีมาตรการแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา และอาจให้บริษัทจัดส่งแผนงานมาตรการแก้ไขหรือป้องกันปัญหา รวมถึงรายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนงาน ความถี่ในการจัดส่งรายงานจะกำหนดตามเห็นสมควร

๔. สั่งการให้บริษัทตระหนักและ/หรือปรับปรุงประเด็นที่มีความเสี่ยงสูงหรือประเด็นที่เป็นข้อบกพร่องที่บริษัทพึงจัดให้มีมาตรการป้องกันหรือแก้ไข พร้อมทั้งให้บริษัทรายงานความคืบหน้าในการปรับปรุงประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง

๕. ติดตามการดำเนินการตามแผนงานการแก้ไขของบริษัทจากรายงานที่บริษัทจัดส่ง (ถ้ามี) และ/หรือการตรวจสอบติดตาม เพิ่มจากระดับ ๒

๑. จัดบริษัทอยู่ในรายชื่อ "Watchlist"

๒. ให้บริษัทจัดส่งรายงานการดำรงเงินกองทุนแบบเต็มรูปแบบเป็นประจำทุกเดือน

๓. ให้บริษัทชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นความเสี่ยง และ/หรือประเด็นปัญหา รวมถึงหารือเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งให้จัดส่งรายงานการคาดการณ์ผลกระทบและแนวโน้มของฐานะการเงินและเงินกองทุนของบริษัทในระยะ ๐-๓ ปี รวมถึงจัดทำรายงานผลการทดสอบสภาวะวิกฤต (Stress test) ตามที่สำนักงาน คปภ. สั่งการ

๔. ติดตามและตรวจสอบอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนงานการแก้ไขของบริษัท และประเมินความเหมาะสมของแผนงานแก้ไข รวมถึงประเมินความสามารถในการแก้ไขปัญหาของบริษัท เช่น ศักยภาพในการเพิ่มทุน การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับระบบข้อมูล ระบบบัญชี การคำนวณเงินสำรองประกันภัย เป็นต้น

๕. ให้บริษัทส่งแผนแก้ไขฐานะการเงินและการดำเนินงาน พร้อมระบุขั้นตอนและกรอบระยะเวลาการแก้ไขให้ชัดเจน

๖. พิจารณาเพิ่มความเข้มงวดในการอนุมัติ/อนุญาต เช่น การอนุมัติกรรมธรรม์

๗. พิจารณาเชิญผู้สอบบัญชีเป็นกรณีไป

๘. พิจารณาใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการตรวจสอบความถูกต้องของรายงานทางการเงิน เช่น การคำนวณสำรองประกันภัย การประเมินราคาสินทรัพย์ เป็นต้น

๙. พิจารณาสั่งการแก้ไขรายงานทางการเงินให้ถูกต้อง

๑๐. พิจารณาสั่งการให้บริษัทจัดจ้างการตรวจสอบพิเศษ (Special audit)

	<p>๑๑. พิจารณาเชิงกรรมการอิสระของบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อกำชับให้กำกับดูแลและแก้ไขประเด็นข้อบกพร่อง</p> <p>๑๒. ตรวจสอบแบบ Regular ณ ที่ทำการของบริษัท ทุกปี และตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขตามประเด็นที่เป็นข้อบกพร่อง</p>
<p>ระดับ ๔ (ICU) : บริษัทมีลักษณะการดำเนินงานเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑. อัตราส่วนเงินกองทุนต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมายต่ำกว่า ๑๐๐% หรือเป็นกรณีที่เป็นไปตามประกาศนายทะเบียนเรื่อง กำหนดกรณีที่เกี่ยวข้องบริษัทประกันชีวิต/วินาศภัยฯ มีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย พ.ศ.๒๕๕๗</p> <p>๒. ระดับความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ระดับ ๕</p>	<p>เพิ่มจากระดับ ๓</p> <p>๑. สั่งการให้บริษัท กรรมการบริษัทและผู้บริหารของบริษัท ทราบถึงแนวทางการดำเนินการใช้มาตรการตามกฎหมาย หากบริษัทไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>๒. ดำเนินการตามมาตรา ๒๗/๕ และ ๒๗/๖ ห้ามบริษัทขยายธุรกิจ กรณีที่บริษัทมีเงินกองทุนต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด</p> <p>๓. ดำเนินการตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีบริษัทมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน</p> <p>๔. พิจารณาสั่งการให้บริษัทดำเนินการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๕. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจพิจารณาสั่งเพิกถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุให้บริษัท ฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๖. พิจารณาเข้าควบคุมบริษัทประกันชีวิต มาตรา ๕๕</p> <p>๗. เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต หรือมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๘. ดำเนินการตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๙. เข้าควบคุมและตรวจสอบฐานะการเงิน และการดำเนินการตามแผนงานการแก้ไขของบริษัทอย่างต่อเนื่อง</p>